

GREENPEACE

CEE bankwatch
network

UWAGI DO PROJEKTU USTAWY O ODNAWIALNYCH ŹRÓDŁACH ENERGII

Przygotowanie przez Ministerstwo Gospodarki Projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii jest krokiem w kierunku realizacji naszych zobowiązań unijnych dotyczących rozwoju sektora energetyki odnawialnej i dlatego organizacje pozarządowe z zadowoleniem przyjęły jego publikację (Projekt z dnia 20 grudnia 2011 r. – wersja 1a.4., dalej – „Projekt ustawy”). W założeniu projektodawcy, ustawa o odnawialnych źródłach energii ma transponować do prawa polskiego postanowienia dyrektywy 2009/28/WE o promocji energii ze źródeł odnawialnych.

Należy jednak przypomnieć, iż termin wprowadzenia w życie zarówno przepisów ustawowych jak i wykonawczych dyrektywy 2009/28/WE w Polsce minął dnia 5 grudnia 2010 r.

Według wstępnej analizy organizacji ekologicznych ClientEarth oraz członków Koalicji Klimatycznej: Fundacji Greenpeace Polska, Okręgu Mazowieckiego Polskiego Klubu Ekologicznego oraz CEE Bankwatch Network - projekt ustawy o odnawialnych źródłach energii powinien zostać zmieniony i uzupełniony poprzez:

- 1) określenie prawnie wiążącego celu ustawy z podaniem orientacyjnych celów pośrednich;
- 2) zintensyfikowanie wsparcia dla mikroinstalacji;
- 3) wprowadzenie zakazu współspalania biomasy z węglem;
- 4) utrzymanie obowiązku zakupu i ceny gwarantowanej dla energii ze źródeł odnawialnych (nie tylko dla energii z mikroinstalacji);
- 5) wprowadzenie preferencyjnego, gwarantowanego dostępu do sieci energetycznych dla instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych;
- 6) Jasne zdefiniowanie kryteriów zrównoważonego korzystania z odnawialnych zasobów energetycznych.

Ustawa o odnawialnych źródłach energii (OZE) powinna nie tylko dokonywać transpozycji dyrektywy 2009/28/WE o promocji energii z odnawialnych źródeł energii do prawa polskiego oraz definiować ramy prawno-gospodarcze umożliwiające optymalny, racjonalny i dynamiczny rozwój sektora, ale przede wszystkim tworzyć podstawy dla rozwoju tego typu instalacji w sposób, który przynosić będzie faktyczne korzyści dla społeczeństwa, ochrony przyrody i gospodarki Polski. Stąd ważne jest, aby nie tylko harmonizowała ona normę prawa polskiego z wymaganiami UE, ale

GREENPEACE

także aby wprowadzała rozwiązania korzystne z punktu widzenia rozwoju źródeł odnawialnych w Polsce, przy równoczesnym wymogu ochrony przyrody.

Ad. 1. Określenie prawnie wiążącego celu ustawy

Jedną z istotnych wad Projektu jest brak określenia ekologicznych, ekonomicznych i społecznych celów ustawy. Brak wskazania w Projekcie celów regulacji uniemożliwia określenie organów władz publicznych odpowiedzialnych za osiągnięcie tych celów oraz utrudnia wykładnię przepisów szczegółowych.

W szczególności, Projekt nie przewiduje transponowania do prawa polskiego prawnie wiążącego obowiązku osiągnięcia przez Polskę celu w postaci co najmniej 15% udziału energii z OZE w bilansie zużycia energii finalnej do roku 2020 (art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE).

Brak wskazania w Projekcie także takich celów ustawy jak:

- zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego Polski przez zwiększenie udziału energii pozyskiwanej z lokalnych surowców odnawialnych w bilansie energetycznym kraju;
- określenie ram prawnych umożliwiających optymalny, racjonalny i dynamiczny rozwój sektora OZE;
- wprowadzenie spójnej regulacji obejmującej całość problematyki OZE i stworzenie stabilnego oraz efektywnego kosztowo systemu wsparcia dla rozwoju OZE;
- usunięcie barier administracyjnych i uproszczenie zasad prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania zielonej energii elektrycznej i ciepła, w szczególności dla małoskalowych OZE i niezależnych wytwórców energii;
- uregulowanie rozwoju odnawialnych źródeł energii z punktu widzenia potrzeb ochrony przyrody i krajobrazu, ochrony zdrowia i zapewnienia potrzeb żywnościowych kraju oraz państw trzecich (tzw. kryteria zrównoważenia)

Źródłem inspiracji dla projektodawcy powinny być przepisy ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz.U. z 2011 r., Nr 94, poz. 551), która w Rozdziale 2 zawiera regulację dotyczącą „Krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią”, zaś w art. 4 ust. 1 określa ten cel w następujący sposób: „*Ustala się krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią wyznaczający uzyskanie do 2016 r. oszczędności energii finalnej w ilości nie mniejszej niż 9% średniego krajowego zużycia tej energii w ciągu roku, przy czym uśrednienie obejmuje lata 2001-2005*”. W podobny sposób powinny zostać określone cele ilościowe dla rozwoju energetyki odnawialnej.

GREENPEACE

Ad. 2 Zintensyfikowanie wsparcia dla mikroinstalacji

Wsparcie dla mikroinstalacji uwzględnione w Projekcie ustawy to krok we właściwym kierunku. Do tej pory regulacja prawna nie sprzyjała rozwojowi mikroźródeł, dodatkowo silne bariery biurokratyczne niweczyły szanse na ich rzeczywisty rozwój. Tymczasem to właśnie one odgrywać powinny istotną rolę w budowie bezpieczeństwa energetycznego i nowoczesnego systemu zarządzania energią. To droga do budowy innowacyjnej gospodarki i rozwoju społeczeństwa opartego na wiedzy. W tym celu, powinny zostać przeprowadzone zmiany legislacyjne upraszczające sposób reglamentacji wytwarzania energii z OZE w mikroźródłach oraz zmiany pozwalające na swobodną wymianę energii w systemach rozproszonych.

Dyrektywa 2009/28/WE z uwagi na fakt, iż jest wydana na podstawie art. 175 ust. 1 Traktatu o utworzeniu Wspólnoty Europejskiej (obecnie art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), wprowadza tzw. minimalną harmonizację, co oznacza, że Państwa Członkowskie mogą przyjąć bardziej ambitne i bardziej szczegółowe cele oraz środki promocji energii ze źródeł odnawialnych, w tym dalej idące (niż wymaga tego dyrektywa) wsparcie dla mikroinstalacji, pod warunkiem braku dyskryminacyjnego charakteru regulacji.

Dlatego postulujemy:

1. Należy wprowadzić bezwzględną zasadę obowiązującą operatorów systemów dystrybucyjnych lub przesyłowych w stosunku do małoskalowych źródeł odnawialnych, według której będą oni mieli bezwzględny obowiązek przyłączania małych instalacji OZE do sieci, a w przypadku odmowy – obowiązek skierowania uzasadnienia odmowy do Prezesa URE, który będzie oceniał czy odmowa była zasadna.

2. Nowy akt prawny musi tworzyć podstawy dla stabilnego rozwoju mikroźródeł. Przedstawiony projekt ustawy nie gwarantuje, niestety, znaczącej poprawy sytuacji rozwoju małoskalowych źródeł odnawialnych. Jest to spowodowane tym, że zaproponowany system wsparcia dla tego typu instalacji, jest zbyt mało intensywny, nieefektywny i niepewny, jak również cena zakupu energii z mikroinstalacji jest zbyt niska w stosunku do ceny za energię z innych źródeł. Zagwarantowanie zakupu energii z mikroinstalacji za kwotę wartą 70% ceny energii z roku ubiegłego (art. 26 ust. 1 pkt 1 Projektu ustawy) jest ekonomicznie irracjonalne. Propozycja ta zmierza do demontażu obecnie istniejącego systemu wsparcia, uregulowanego w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 r., Nr 89, poz. 625, ze zm.). Według obecnie obowiązującego Prawa energetycznego, sprzedawca z urzędu jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne. Zakup ten odbywa się po średniej

GREENPEACE

cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym (art. 9a ust. 6 ustawy Prawo energetyczne). Proponowana norma prawna likwiduje taką możliwość.

Zdaniem organizacji przedstawiających niniejsze uwagi, Projekt ustawy nie tylko nie powinien odchodzić od wsparcia dla energii z OZE w ramach mechanizmu obowiązku zakupu po stałej cenie (określanej jako średnia cena sprzedaży w poprzednim roku kalendarzowym), ale powinien to wsparcie dodatkowo zwiększyć. W odniesieniu do mikroźródeł mechanizm stałej ceny powinien być określony w oparciu o odpowiednio wysoki współczynnik korekcyjny przez okres minimum 15 lat (z możliwością zmiany współczynnika, poprzez rozporządzenie Ministra Gospodarki, nie częściej niż co 3 lata).

3. Wszystkie rodzaje mikroinstalacji powinny uzyskać ustawowo zagwarantowany, preferencyjny dostęp do sieci elektroenergetycznych. (zob. uwagi poniżej ad. 5).

4. Wszystkie rodzaje mikroinstalacji powinny zostać objęte system ulg i zwolnień podatkowych. Zakres przedmiotowy zwolnień zawarty w art. 49 Projektu jest niewystarczający dla rzeczywistego rozwoju mikroźródeł. Projektodawca powinien przewidzieć m.in. zwolnienia z podatków od nieruchomości, wykorzystywanych na potrzeby funkcjonowania mikroinstalacji oraz zwolnienie z podatku od czynności cywilnoprawnych związanych z prowadzeniem działalności w zakresie wytwarzania energii w mikroinstalacji OZE. Wytwarzanie energii z mikroinstalacji powinno także być zwolnione z podatku akcyzowego. Mikroźródła w zastosowaniach indywidualnych (gospodarstwa domowe) powinny być uprawnione do ulg w podatku dochodowym, poprzez możliwość odliczenia minimum 30% kosztów inwestycji (ale nie więcej niż 20 000 PLN), od podstawy podatkowania. Ustawodawca powinien precyzyjnie określić zakres tych ulg i zwolnień podatkowych.

5. Budowa mikroinstalacji w rozumieniu Projektu ustawy powinna zostać zwolniona z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę (powinna podlegać jedynie obowiązkowi zgłoszenia) pod warunkiem wykonania jej przez certyfikowanego instalatora.

Ad. 3 Wprowadzenie zakazu współspalania biomasy z węglem

Projekt ustawy utrzymuje możliwość współspalania biomasy z węglem i zakłada wysoki poziom wsparcia ze środków publicznych do produkcji energii w tej technologii. Tymczasem, zrównoważonemu rozwojowi OZE powinno towarzyszyć wprowadzenie zakazu współspalania biomasy z węglem w dużych instalacjach energetycznych.

Biomasa oraz spalanie biomasy jest zaliczane do źródeł odnawialnych i w skali UE jest to źródło traktowane jako jedno z priorytetowych. Zdaniem organizacji przygotowujących niniejszą opinię, współspalanie biomasy z węglem nie powinno być zaliczane do odnawialnych źródeł energii. W istocie, współspalanie biomasy z węglem to próba włączenia do systemu preferencji dla OZE

GREENPEACE

źródeł wytwarzających energię z surowców nieodnawialnych. Współspalanie biomasy z węglem jest technologią gospodarczo nieefektywną. Produkcja energii we współspalaniu prowadzi do znaczącego pogorszenia sprawności kotłów. Znacznemu pogorszeniu ulegają również takie parametry eksploatacyjne, jak niezawodność i pewność eksploatacyjna oraz bezpieczeństwo instalacji. Efekt ekologiczny jest niewielki, ponieważ zanieczyszczenia związane ze spalaniem węgla powstają w dalszym ciągu (emisja dwutlenku węgla, pyłów, węglowodorów, związków siarki i azotu). Współspalanie drewna twardego powoduje pogorszenie warunków działania przemysłu meblarskiego i budowlanego. Współspalanie uniemożliwia dodatkowo wykorzystanie produktu jaki powstaje przy spaleniu czystej biomasy, który może być wykorzystywany w celach nawozowych. Jednocześnie sprowadzanie biomasy z dalszych odległości, nawet z innych krajów czy nawet innych kontynentów, powoduje wzrost potrzeb transportowych a tym samym wzrost emisji różnego rodzaju zanieczyszczeń w tym gazów cieplarnianych.

Z tych powodów w Projekcie ustawy należy wprowadzić całkowity zakaz współspalania biomasy. W żadnym przypadku współspalanie biomasy z węglem nie może zostać uznane za produkcję energii z zasobów odnawialnych.

Ponadto, aktualna regulacja prawna współspalania, która jest utrzymywana w Projekcie, charakteryzuje się brakiem skutecznych mechanizmów weryfikacji i sprawozdawczości w zakresie ilości biomasy, która faktycznie jest współspalana wraz z węglem. Prowadzić to może do procederu uzyskiwania korzyści materialnych, kosztem środków publicznych, w wyniku niezgodnego z prawem zadeklarowania ilości biomasy współspalanej wraz z węglem w ilości większej niż faktycznie wykorzystana. Projekt ustawy w obecnym kształcie przewiduje tylko administracyjne kary pieniężne za naruszanie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 28 października 2008 r. w sprawie statystyki energii w zakresie obliczania udziału energii z odnawialnych źródeł energii, w szczególności w zakresie współspalania biomasy. Jest to zapis niewystarczający dla zapewnienia, że środki publiczne przeznaczone na wsparcie OZE nie będą pobierane bezprawnie. Naruszenie przepisów w sprawie statystyki energii powinno być w Projekcie ustawy określone jako przestępstwo karne, ścigane w trybie oskarżenia publicznego, a nie administracyjnej kary pieniężnej.

Ad. 4 Utrzymanie obowiązku zakupu i ceny gwarantowanej dla energii ze źródeł odnawialnych (nie tylko dla energii z mikroinstalacji).

Według obecnie obowiązującej normy prawnej Prawa energetycznego, sprzedawca, z urzędu, jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne. Zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym.

GREENPEACE

(art. 9a ust. 6 ustawy Prawo energetyczne). Jest to obecnie jeden z najskuteczniejszych mechanizmów wspierania rozwoju OZE.

Opiniowany Projekt zmienia tę sytuację. Obowiązek zakupu dotyczy wyłącznie mikroinstalacji, dla których wprowadzono ograniczenie minimalne, według nich gwarantowana cena ma wynosić nie mniej niż 70% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej w roku poprzednim, co – jak napisano w poprzednim punkcie - czyni ten instrument nieracjonalnym z ekonomicznego punktu widzenia (istnieje zagrożenie, że dystrybutor energii elektrycznej nigdy nie zaoferuje producentowi OZE wyższej ceny).

W ten sposób, poprzez faktyczne zniesienie systemu obowiązku zakupu energii z OZE, projekt ustawy prowadzi do demontażu niedoskonałego, ale funkcjonującego, systemu wsparcia dla OZE w Polsce. Proponowana zmiana doprowadzi do utraty zaufania inwestorów w stabilność systemu wsparcia OZE w Polsce, co jest niezgodne z deklarowanymi celami projektodawcy. W przypadku braku obowiązku zakupu oraz gwarancji ceny dla energii z OZE, przychody nie będą ani pewne ani przewidywalne. Dlatego też proponowana zmiana musi być traktowana jako próba obniżenia wysokości wsparcia dla energii wytwarzanej w instalacjach OZE. Wprowadza ona także, do projektu ustawy, bardzo istotny obszar ryzyka wskazującego na fakt, że Polska nie wywiąże się z przyjętego celu produkcji 15% energii finalnej z zasobów odnawialnych.

Element ten może także doprowadzić do unieważnienia innych elementów wsparcia. Bez posiadania gwarantowanej ceny sprzedaży energii, inwestorzy nie będą mogli funkcjonować na rynku w sposób stabilny i przewidywalny dla kredytodawców. Doprowadzi to w konsekwencji do zmniejszenia rynku dla tego typu instalacji.

Dlatego też zdaniem członków Koalicji Klimatycznej: Fundacji Greenpeace Polska i Polskiego Klubu Ekologicznego oraz ClientEarth i CEE Bankwatch Network niezbędne jest zachowanie w ustawie dotychczasowego systemu wsparcia dla sektora OZE w postaci obowiązku zakupu energii z OZE po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym.

Naszym zdaniem zasadne byłoby także rozważenie podniesienia wskaźnika ceny gwarantowanej powyżej średniej ceny sprzedaży w poprzednim roku kalendarzowym, co zbliżałoby projektowany system do systemu *feed-in-tariffs*, z powodzeniem wspierającego rozwój OZE w wielu państwach. Należy zwrócić uwagę, iż regulacja określająca obowiązek zakupu po cenie gwarantowanej, wyższej niż cena rynkowa, w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE w sprawie C-370/98 *PreussenElektra* (Zb.Orz. 2001, s.I-02099) nie stanowi pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w związku z czym państwo członkowskie nie jest związane obowiązkiem uzyskania zgody Komisji Europejskiej na wprowadzenie systemu tego typu.

GREENPEACE

Ad. 5. Wprowadzenie preferencyjnego, gwarantowanego dostępu do sieci dla instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych.

Utrudnione warunki dostępu do sieci energetycznych dla instalacji wytwarzających energię z OZE a także możliwość odmowy przez operatora sieci dostępu do tej sieci, z powołaniem się na brak technicznych lub ekonomicznych warunków dostępu, to podstawowe bariery w rozwoju sektora OZE w Polsce. Proponowany Projekt ustawy zmierza w kierunku utrzymania tej bariery.

Regulacja prawna gwarantowanego dostępu do sieci energetycznych zawarta jest obecnie w art. 7, art. 7a i art. 8 ustawy Prawo energetyczne w oparciu o tzw. ogólną zasadę „dostępu strony trzeciej” (Third Party Access), wynikającą z dyrektywy 2003/54/WE (w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej). Ogólna reguła ustanowiona w art. 7 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne stanowi, iż przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. W Projekcie ustawy przewiduje się natomiast, iż przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie, odbywa się na zasadach ustawy Prawo energetyczne i na zasadach ustawy Prawo gazowe. Projekt nowego Prawa energetycznego oraz projekt Prawa gazowego zasadniczo kopiuje uregulowania zawarte w obecnie obowiązującej ustawie Prawo energetyczne w zakresie dostępu do sieci. Opiniowany projekt przewiduje uregulowanie kwestii dostępu do sieci instalacji wytwarzającej energię z OZE jedynie w stosunku do mikroinstalacji. Oznacza to, że w pozostałym zakresie do dostępu do sieci instalacji OZE będą miały zastosowanie przepisy ustaw ogólnych (Prawo energetyczne i Prawo gazowe).

W przekonaniu autorów niniejszej opinii, taki stan rzeczy:

- (1) wprowadza bałagan legislacyjny, gdyż kwestie dostępu do sieci instalacji OZE (poza mikroinstalacjami) będą uregulowane w ustawach ogólnych (Prawo energetyczne, Prawo gazowe);
- (2) nie wprowadza wymaganego przez dyrektywę 2009/28/WE preferencyjnego, gwarantowanego dostępu do sieci instalacji OZE;
- (3) utrzymuje wobec OZE wady obecnej regulacji - zasady TPA polegającej na, niezgodnym z prawem UE, umożliwieniu operatorowi sieci odmowy dostępu do tej sieci, z uwagi na brak warunków ekonomicznych (ani dyrektywa 2003/54/WE w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej, ani dyrektywa 2009/28/We w sprawie OZE nie zezwala na odmowę dostępu do sieci z uwagi na brak spełnienia „warunków ekonomicznych”).

GREENPEACE

Proponowana regulacja zawarta w art. 23 ust. 1 Projektu – jak również proponowana regulacja zawarta w art. 10 ust. 1 projektu ustawy Prawo energetyczne – nie tylko nie wprowadzają przyznania pierwszeństwa instalacjom wykorzystującym OZE, ale wprost wprowadzają uregulowania pozwalające dystrybutorom systemów przesyłowych i systemów dystrybucji w dyskryminacyjny sposób odmawiać przyłączenia instalacji do sieci z uwagi na brak spełnienia bliżej nieokreślonych warunków ekonomicznych. Proponowana regulacja pozostaje więc w całkowitej i wyraźnej sprzeczności zarówno z celem jak i brzmieniem art. 16 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE.

W związku z powyższym należy zmienić Projekt ustawy w ten sposób, aby:

- (1) gwarantowany dostęp do sieci energetycznych instalacji OZE uregulować w całości w ustawie o odnawialnych źródłach energii;
- (2) wprowadzić preferencje dla instalacji OZE, o których mowa w art. 16 dyrektywy 2009/28/WE;
- (3) w szczególności zlikwidować, zarówno możliwość odmowy dostępu do sieci instalacji wytwarzającej energię z OZE z uwagi na brak spełnienia „warunków ekonomicznych”.

Ad. 6. Jasne zdefiniowanie kryteriów zrównoważonego korzystania z odnawialnych zasobów energetycznych.

Pozyskiwanie surowców odnawialnych na cele energetyczne i wykorzystywanie odnawialnych nośników energii ma swoje uwarunkowania środowiskowe i przestrzenne. Wyznaczają one ramy dla korzystania z tych zasobów oraz wskazują na pola możliwych problemów i konfliktów. Przy poszanowaniu tych uwarunkowań można jednak z powodzeniem korzystać z odnawialnych źródeł energii. Niezbędnym jest zatem zdefiniowanie i wprowadzenie do projektu Ustawy kryteriów zrównoważonego korzystania z odnawialnych zasobów energetycznych tak, aby świadectwa pochodzenia mogły być udzielane jedynie wtedy jeżeli uzyskanie energii ze źródeł odnawialnych spełnia kryteria zrównoważenia. Tak jak różne są rodzaje zasobów energii odnawialnej, tak też różne są również oddziaływania środowiskowe i przestrzenne jakie wiążą się z ich wykorzystywaniem. Na skalę oddziaływań środowiskowych zdecydowany wpływ ma rodzaj pozyskiwanej energii, miejsce jej pozyskiwania lub przetwarzania oraz intensywność działań związanych z wykorzystaniem OZE. Dla poszczególnych technologii będą to następujące kryteria:

Dla biomasy¹:

¹ Za Sustainability Requirements for the Production of Biomass Sustainability. International Sustainability and Carbon Certification. 2011.

GREENPEACE

CEE bankwatch network

1. Biomasa na cele energetyczne nie może być produkowana na obszarach o wysokich wartościach przyrodniczych oraz posiadających duże zdolności do akumulacji węgla;
2. Biomasa powinna być produkowana w odpowiedzialny środowiskowo sposób tzn. zapewniać ochronę gleby, wody i powietrza zgodnie z Kodeksem Dobrych Praktyk Rolniczych;
3. Przy produkcji i korzystaniu z biomasy na cele energetyczne niezbędne jest zapewnienie bezpiecznych warunków pracy poprzez szkolenia i edukację;
4. Wytwarzanie biomasy nie może wiązać się z nieprzestrzeganiem praw człowieka i prawa własności. Niezbędne jest zapewnienie bezpiecznych warunków pracy i uznania praw społeczności lokalnych;
5. Wytwarzanie biomasy może jedynie odbywać się z poszanowaniem prawa lokalnego i krajowego jak i odpowiednich porozumień międzynarodowych;
6. Powinny być zastosowane Dobre zasady zarządzania terenami, na których uprawia się biomasę.

Dla dużych zespołów wiatraków (farm wiatrowych):

Zakaz stawiania instalacji:

1. W miejscach koncentracji ptaków (te o randze krajowej i wyższej wyznaczone są na ogół jako obszary ptasie w ramach sieci Natura 2000) oraz w miejscach położonych na trasach przelotów ptaków;
2. W miejscach położonych na trasach przelotów nietoperzy;
3. Na terenach ścisłej ochrony przyrody (parków narodowych, rezerwatów i części obszarów Natura 2000), by nie zakłócać funkcjonowania przyrody na tych terenach;
4. W obrębie ważnych korytarzy ekologicznych, by nie zakłócać wędrówek zwierząt;
5. Na terenach ochrony walorów krajobrazowych;
6. Na obszarach większych tarlisk ryb morskich.

Dla obiektów piętrzących:

Nie powinno się ich budować na rzekach, które są:

1. Ważnymi trasami ryb wędrownych i migrujących;
2. Ważnymi miejscami dla ryb reofilnych (związanych z siedliskami szybko płynącej wody);

GREENPEACE

3. Położone na terenach cennych przyrodniczo – w obrębie parków narodowych, rezerwatów, obszarów Natura 2000, terenów gdzie występują chronione siedliska przyrodnicze i siedliska gatunków chronionych roślin i zwierząt (nawet poza obszarami chronionymi),
4. Ważnymi korytarzami ekologicznymi, gdyż uniemożliwia się przez to wędrówki gatunków;
5. Ważnymi terenami z punktu widzenia ochrony krajobrazu.

Dla odwiertów służących do pozyskania energii geotermalnej:

Odwierty do pozyskania energii geotermalnej powinny być lokalizowane poza terenami zurbanizowanymi, a także nie powinno się ich lokalizować na obszarach: najcenniejszych przyrodniczo i podlegających ochronie (parki narodowe, rezerваты, parki krajobrazowe i obszary Natura 2000). W przypadku niecałkowitej reiniekcji zużytych wysoko-zmineralizowanych wód geotermalnych do ich zbiorników podziemnych występować może zagrożenie zasolenia wód powierzchniowych i płytkich wód podziemnych w najbliższej okolicy.

Dla dużych elektrowni słonecznych:

Duże elektrownie słoneczne mogą stanowić zarówno zagrożenia dla przyrody – szczególnie stanowić barierę dla przelotów ptaków, owadów i nietoperzy, jak i wprowadzać zakłócenia w ich funkcjonowaniu, dlatego nie należy więc ich lokalizować na obszarach najcenniejszych przyrodniczo i podlegających ochronie przyrody i krajobrazu (parki narodowe, rezerваты, parki krajobrazowe i obszary Natura 2000), a także w miejscach położonych na trasach przelotów ptaków i nietoperzy.

Stanowisko przygotowane przez Fundację ClientEarth, CEE Bankwatch Network oraz organizacje należące do Koalicji Klimatycznej: Fundację Greenpeace Polska, Okręg Mazowiecki Polskiego Klubu Ekologicznego i Instytut na rzecz Ekorozwoju.

Stanowisko zostało zatwierdzone przez wszystkie organizacje należące do Koalicji Klimatycznej.

Kontakty:

Sekretariat Koalicji Klimatycznej, Polski Klub Ekologiczny Okręg Mazowiecki, ul. Mazowiecka 11/16, 00-052 Warszawa, tel./fax: +48 22 827 33 70, e-mail: pkeom.org@gmail.com, www.koalicjaklimatyczna.org

Fundacja Greenpeace Polska, ul. Lirowa 13, 02-387 Warszawa, tel. +48 22 659 84 99, e-mail: anna.ogniewska@greenpeace.pl, www.greenpeace.pl

ClientEarth, Aleje Ujazdowskie 39/4, 00-540 Warszawa, t. +48 22 307 01 82, e-mail: mstoczkiewicz@clientearth.org, www.clientearth.org

CEE Bankwatch Network, ul. Raszyńska 32/44 lok. 140, Warszawa, Tel. 22 892 00 86, anna.drazkiewicz@bankwatch.org, www.bankwatch.org